

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ po pierwsze z uwagi na brak podobieństwa towarów i znaków towarowych i po drugie z uwagi na to, że charakter odróżniający znaku, na który powołano się w sprzeciwie, ogranicza się jedynie do jego graficznego przedstawienia, nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2005 r. — Daishowa Seiki przeciwko OHIM**(Sprawa T-438/05)**

(2006/C 96/27)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Daishowa Sieki Co. Ltd (Osaka, Japonia) [Przedstawiciel: T. Krüger, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 928/2004-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 września 2005 r.,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu odwoławczym R 928/2004-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BIG PLUS” dla towarów z klasy 7 (obrabiarki z metali, części do nich i imaki narzędziowe) — zgłoszenie nr 1 073 964

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy graficzny znak towarowy „Plus” dla towarów należących między innymi do klas 6 i 8

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2006 r. — Trioplast Wittenheim przeciwko Komisji**(Sprawa T-26/06)**

(2006/C 96/28)

*Język postępowania: szwedzki***Strony**

Strona skarżąca: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Francja) [Przedstawiciel: Tommy Pettersson, adwokat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 lit. g) decyzji w odniesieniu do okresu, za który obciążono skarżącą odpowiedzialnością za naruszenie;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 2 lit. f) decyzji w odniesieniu do grzywny nałożonej na skarżącą lub, ewentualnie, obniżenie grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji w sprawie COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe [C(2005) 4634 wersja ostateczna, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”], na podstawie której nałożono na skarżącą grzywnę w wysokości 17,85 milionów EUR z tytułu uczestnictwa w antykonkurencyjnych działaniach na rynku worków przemysłowych w Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Luksemburgu i Niderlandach, sprzecznych z art. 81 WE.

Skarżąca nie zaprzecza, że brała udział w antykonkurencyjnych działaniach do dnia 23 marca 1999 r., lecz stwierdza, iż zaprzestała naruszenia w marcu 1999 r., kiedy nowy właściciel skarżącej, czyli spółka Trioplast Industrier, dowiedziała się o działaniach antykonkurencyjnych. Zdaniem skarżącej, Komisja błędnie więc oceniła czas trwania naruszenia popełnionego przez skarżącą.